

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 40.

Z KRAKOWA DNIA 17 MAIA 1820 ROKU WE SRODE

Z Warszawy d. 8 Maia.

Zagajenie posiedzenia publicznego Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego Przyjaciół nauk d. 3 Maia 1820 przez Stanisława Staszica Kadę Stanu, Prezesa tegoż Towarzystwa.

Towarzystwo odebrało kilka rozpraw w przedmiotach umiejętności fizycznych. Między temi ważniejsze są dwie rozprawy Józefa Łuczyńskiego, Profesora fizyki w Liceum Krzemienieckim. Jedna o głosie, druga o składaniu się sił przyczepionych do jednego punktu wolnego. Pierwsza i druga wypracowane gruntownie; rzeczy wyłożone jasno; obiedwie pisane stylem właściwym umiejętnościom dokładnym. W opisanu niektórych przedmiotów więcej obszerności ułatwiłoby uczącym się ich objęcie. Paragraf 32gi potrzebuje wytłumaczenia, dla czego autor gamę dziewięćtonową uważa za dokładniejszą od dzisiejszej gamy dyatoniicznej. W paragrafie 13 wyrażono, że odległość przedmiotu odbijającego głos powinna zajmować przynajmniej 32 stóp, aby usłyszeć echo; pożytecznem byłoby wyłożenie przyczyny tego. W paragra-

fie 23 tłumaczenie teoryi zbiegów i rozbiegów strony wibracyjnej nie dosyć jasno obejmuje to niewątpliwe zdarzenie, że napięta strona, przyciśnięta lekko w $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ części swojej długości, wydała tenże sam głos, nawet wtedy, gdy po dłuższej części smyczek prowadzony będzie, byle prowadzenie w samych rozbiegach przypadało. Tem trudniejsze zdaie się zastosowanie tłumaczeń autora do doświadczeń Chladniego. W tem miejscu rozprawy bardzo stósownie wypadłoby mówić o wibracjach prętów, blaszek podłużnych, o powstających tonach, z nadmienieniem o harmonice, melodykome i tym podobnych przyjemnych narzędziach, które muzyka w czasach ostatnich zyskała.

W drugiej rozprawie, o składaniu się sił przyczepionych do jednego punktu wolnego, podaje autor swoje nowe tłumaczenie, zasadzone na niezaprzeczonej dokładności doświadczeń.

Wyznaczona z Wydziału umiejętności deputacyja zdała o tych rozprawach rapport z pochwałą. Towarzystwo zważwszy, że nauka fizyki wielkie czyni corocznie w uczonych narodach postępy,

aby ją i w naszym kraju rozszerzyć, aby tę naukę krajowej młodzieży ułatwić, potrzeba nam więcej dzieł pisanych o umiejętnościach fizycznych w narodowym języku. Pisarz, a zacy naszego Towarzystwa członek, już dał przez swoje udzielone prace dowody wielkiej w tej nauce biegłości, i rzadki dar tłumaczenia się w umiejętnościach. Wzywa go więc Zgromadzenie Przyjaciół nauk, aby w tym tak użytecznym zawodzie literaturę krajową obogacał.

Rozprawa Doktora Tomarowicza o życiu płodu, o jego początku, rozwinięciu się, wzroście i biegu krwi w czasie pobytu w żywocie matki, rozważaną była przez deputacyją z tegoż Wydziału. Raport o niej zdany twierdzi, że do czynienia wniosków o wątpliwości, aby w płodach krwi krążenie odbywać się mogło, co przecież dotąd jest powszechnym mniemaniem fizjologów, potrzeba daleko większych i dokładniejszych doświadczeń, jak są trzy przywiedzione przez autora spostrzeżenia.

Pismo pod tytułem: rozprawa o przyczynie obrotu ziemi, oraz innych planet około własnych osi, i około słońca, tudzież o innych z tych przyczyn wyływających skutkach, zawiera w sobie liczne domniemywania, na żadnych astronomicznych nważaniach, i na żadnej matematycznej rachubie niezasadzone. Same tylko domysły w pismach wskazujących zmianę w systemacie świata miejsca mieć nie powinny.

Kolega Jakób Hoffman napisał rozprawę o sposobie wydobywania kul karabinowych w ranach utkwionych; w tej rozprawie podaje autor zarządzie swego wynalazku do podobnych kul wyciągania zastosowane, nazywa je drążek, czyli lewarek kulowy. Deputacyją po

rozważeniu rozprawy i wynalazku przekonała się, że drążek ten w wielubych przypadkach nie mógł być użytym. — Przenosi więc dotąd używany kulociąg wynalazku Barona Percy, który wynalazek uwieńczony był przez akademią chirurgii w Paryżu.

Odebrało Towarzystwo doniesienie o szczególniejszym meteorze zdarzonym w Powiecie Łęczyckim. W roku zeszłym dnia 10 Sierpnia o godzinie w pół do trzeciej po południu powstała mała chmurka pomiędzy wsiami Jarochowkiem i Mazewem. Ta spuściwszy się na grunta Mazewskie, groch na polu przez pożar ognisty zupełnie spaliła, owies z korzeniami powrywała, na łąkach Mazewskich kamienie do dwóch cetnarów wielkości z ziemi wydarła i wyniosła. Taż posunąwszy się do wsi Głogowa, tam dwie murowane stodoly, na ośmiu sochach stojące, wraz z stu kopami przelnicy i innego zborza na powietrze wyniosła, wozy drabiniaste w górę porwała po sadach różnego gatunku drzewa wyrwała z korzeniami. Przeszła dalej na pola wsi Głogów: tam znowu owies z korzeniem wyrwała, w Kopytowie cały dom wyniosła w górę. Z niej słychać było szum, huk i czuć siarkę. Z tych skutków pokazuje się, że ten meteor był trąbą powietrzną. Rozprawa o trąbach powietrznych, zdarzających się tak na morzach jak na łąkach, wypracowana przez kolegę Skrodzkiego, dzisiaj publiczności udzielona będzie.

Przesłana Towarzystwu ziemia błękitnego koloru, znajdująca się w okolicach Knyszyna, była w tymże Wydziale chemicznie rozbierną: jest to ruda żelazna głonna czyli błotnista, posiadająca

własności fosforanu żelaza. Kiedy jest czysta, może być używaną do robienia farby błękitnej podatnej do grubych malarwidel. Glinka taka znajduje się w kraju naszym nierzadko w Województwie Augustowskiem, w okolicach Łomży i w Województwie Lubelskiem.

Wydział nauk trudnił się szczególni rozkieraniem rękopismów wypracowanych do ogólnej historii narodu. Szanowny Kolega Niemcewicz już ukończył tom trzeci opisu Panowania Zygmunta III. Kolega Łukasz Gołębiowski przestał historią panowania Władysława Jagiełły. Na ciele położył autor tablice wyszczególniające ród Panującego, spokrewnionych z nim Xiążąt, następstwo współczesnych Monarchów i Władców mających związek z tą częścią historii naszego narodu. Przystąpił potem do opisania dzieł wojennych, które aż do śmierci Jagiełły doprowadził. Wystawia obraz zewnętrznej bezpieczeństwa, stanu wojska ówczesowego, sposobu prowadzenia wojny; opisuje stosunki z zagranicznymi Mocarstwami i skarb publiczny; daje wiadomość o monetach ówczesnej, o kształcie rządu, o charakterze narodowym, o religii, o oświeceniu, o prawodawstwie, o bogactwie narodowym, o ludności, rolnictwie, handlu i kopalniach. Nakoniec opisuje życie domowe i charakter Jagiełły.

Zródła, z których czerpał, z największą dokładnością są wskazane, szczególnie rękopisma, z których wiele takich udzielił publiczności, i jakie odtąd jeszcze znane niebyły. Tenże nasz członek przestał panowanie Władysława trzeciego. Opis ten nie był zupełnie ukończony. Na żądanie autora, dla dopełnienia go, ie-

szcze zwrócony mu został.

Szanowny Kolega Czaykowski Archidyakon Łowicki pracował nad dalszym śledzeniem pierwszej epoki narodu Słowian, czyli pierwszego wkroczenia Skytów do Europy. Trudno i prawie niepodobna w tak odległych ciemnych wiekach zupełnie wysledzić prawdę. Przecież praca naszego autora w tym rękopismie, wygotowaniem do historii Polskiego narodu, okazuje wielką znajomość starożytnych dzieł i oswolenie się z klasycznymi pisarzami.

Prząd Kłodnicki Scholastyk Lubelski przestał do tegoż Wydziału swoje naukowe prace: przełożone na język Polski Satyry Juwenalisa, przetłumaczone niektóre części poezji Kalfurniusza i Boecyusza. Deputacyja porobiła nad tą pracą uwagi, które uczonemu autorowi udzielone zostały.

W tymże Wydziale Kolega Sekretarz Edward Czarnecki wypracował zbiór rozmaitych pism i dzieł Jana Daniela Janoskiego. Ta rozprawa na dziś siejszym posiedzeniu czytana będzie.

W ostatniem półroczu ponieśliśmy wielkie i dotkliwe straty: przedwczesna śmierć wydarła z grona naszego kilku nieodżałowanej pamięci mężów. Alojzy Eliński: z swoich dzieł naukowych znany powszechnie w kraju. Jego traidyja Barbara przejdzie do potomości jako wzór w literaturze Polskiej. Niektóre z pism po nim pozostałych w ręku naszego Kolegi Wyszkowskiego dziś publiczności udzielenie zostaną.

Tadeusz Matuszewicz: jego prace naukowe, jego zasługi w kraju, jego cnoty obywatelskie będą uwiecznione pochwałą przez najznakomitszego z tegoczesnych w

narodzie Polskim mówię,

Karol Sierakowski Jenerał dywizyi: był on rozkrzewicielem nauk artylerji w owę, tak milej w pamięci Polaków, szkole kadetów, co wydała tych dzielnych, którym zda się, iż Opatrzność przy zgonie Polski chciała powierzyć sławę narodu. Sierakowski przy odrodzeniu Polskiego Królestwa był znowu w wojsku Polskiem naczelnym Jeneralem artylerji.

Jan Krystyan Hoffman, znany z wielu dzieł wydanych w Niemczech, takimi są: Pismo o Telegrafii; Zbiór rzeczy użytecznych dla wiadomości włościan i mieszczan. Był redaktorem pisma periodycznego pod tytułem: Pamiętnik ekonomiczny dla gospodarstwa wiejskiego i wiejskiego; należał jako współpracownik do dziennika dla użytku fabryk, rękodziel i handlu. Różnie wydał dzieła doręczne o chemii; pisał roczniki rzemiosł; zbiór użytecznych doświadczeń dla fabrykantów i rzemieślników. Przez niego wydana nauka o warzeniu mydła; sztuka oszczędzenia drzewa jako członek towarzystwa Ekonomicznego Saskiego wypracował do dziennika kilka użytecznych rozpraw. W roku 1808 wezwany do naszego kraju był Rektorem w Gimnazjum Zamoyskiem. Następnie został mianowany przez Izbę Edukacyjną zastępcą Profesora fizyki w Głównej Szkole Krakowskiej. Tam napisał rozprawę o użytkach, na kraj spływających z nauki technologii, i nakoniec w roku 1812 objął Katedrę Profesora Technologi w Szkole Prawa i Administracyi w Warszawie.

Prłat Warszawski Kuzel, Prłat Wileński Bohusz: ostatni ma szczegó-

nieysze w naszym Zgromadzeniu zasługi. Nietylko był członkiem czynnym i użytecznym przez swoje naukowe prace, ale równie przez swoje dla Towarzystwa szczodne dary.

Szanowne cienie! przyimiście nasze nad waszą utratą czute żale, a waszych prac i cnot uwielbienia.

Stósownie do przepisów ustawy Towarzystwa na wyborowym posiedzeniu dnia 6 Lutego bieżącego roku z klasy przybranych, przeniesieni zostali do klasy Członków czynnych Franciszek Dybek Dziekan i Professor Wydziału Lekarskiego w Uniwersytecie Warszawskim, Karol Skrodzki Professor fizyki w Uniwersytecie, Michał Wyszkowski Referendarz w Radzie Stanu, Adam Ignacy Zabelewicz Professor Uniwersytetu, Józef Kossakowski Wizytator Jeneralny Szkół, Wincenty Krasinski Jeneral dywizyi.

Na temże posiedzeniu zostali nowo wybrani do klasy Korrespondentów: Alexander Scherer Akamii Petersburgskiej nauk Członek, Professor Chemii. Jest on wydawcą pisma periodycznego pod tytułem: Północne Anale Chemiczne.

Thaer sławny Agonom wielu Towarzystw uczonych Członek, młodzieży Polskiej uczący się za granicą przychylny i użyteczny.

Chrystyan Andrzej Zypier uczony Mineralog, Członek wielu Towarzystw nauk i umiętności, Autor szacownego dzieła o kopalniach Węgierskich. Przesłał darem dla Szkoły Górniczej w Kislcach i dla gabinetu historii naturalnej przy Szkole Głównej Warszawskiej, zbiory rozmaitych minerałów z Węgierskich kopalń.

Jozef Łuczyński Professor fizyki w

Gimnazyum Krzemienieckiem i Autor kilku rozpraw naszemu Towarzystwu przesłanych.

Ignacy Benedyk Rakowiecki wypracował rozprawę o potrzebie w naszym kraju dzieła elementarnego o rolnictwie i ekonomice. Pisał dla matek troskliwych o dobre wychowanie synów, uwagi, iakiey edukacyi, iakich nauk i wiadomości w pożyciu i w obywatelstwie niedozowna jest potrzeba. Wydał prospekt pod tytułem: Zasady urzędzenia i doprowadzenia do dobrego stanu dóbr ziemskich. Wypracował ważne dzieło pod tytułem: Prawda Ruska, czyli Prawa Wielkiego Xięcia Jarostawa Władymirowicza. Dzieła tego 34 arkuszy dotąd wyszło z druku. Akademia Cesarska w Petersburgu, w celu okazania szacunku swiego dla tej pracy, medal złoty trzeciej klasy Autorowi przysłała.

Zacni Kolledzy! wzywam was do zaięcia miejsc wam przeznaczonych w gronie naszym. Dziecie z nami prace których jedynym celem zachowanie i doskonalenie oyczystej mowy; rozszerzenie w narodzie umiejętności i nauk (Czytał potem Prezydntący wyszczególnienie ofiar złożonych w zeszłym półroczu w Towarzystwie.)

Dyrekeyia Wiennicy Królestwa Polskiego.

Podaje do powszechney wiadomości, iż dostrzeżone zostały następujące fałszywe pieniądze:

1mo. W Woiewództwie Kaliskiem Dukat Hollenderski z oznaczeniem prowincyi przez litery Tra: (Utrecht) pod r. 1756, ten dosyć trudno jest rozpoznać przez zbliżone podobieństwo do dobrych i przez piękną poztotę, lubo od wielu lat zrochonia dobrze jednak utrzymującą

się: rozróżnić go jednak można po nie dosyć ostrych rysach rycerza, iego zbroi i strzał, po niestósownym brzęku i lekkości.

2do. W Lubelskiem Dwóztłótki i Złótki terażnieyszego Królestwa Polskiego, pierwsze pod r. 1816 i 1817, drugie pod r. 1818, niezgrabnie zupełnie z kompozycyi metalicznej, do której naywięcey miedzi wchodzi, odlane, i łatwo rozpoznane byđ mogące po kolorze czerwonym, który się widocznie przez posrebrzenie przebia, po niewydatności popiersia Monarchy, herbu i liter, po dziurkach na powierzchni, po brzęku i nieforemnych karbach na okręgu.

3tio. W Krakowskiem Talar Pruski z popiersiem Fryderyka II. pod r. 1777 z literą A. rok ten przedzielającą; jest on z mosiądzu odlany, posrebrzany i poczer-niony iak gdyby był w ogniu, rozpoznać go łatwo można po tym kolorze szarniawym i po nierównem posrebrzaniu, w niektórych miejscach mnieyszem, a w innych większym, po dźwięku i przez to, iż jest lżeyszy.

4to. W Płockiem Dwuzłótki Xięztwa Warszawskiego pod r. 1812 dosyć gładko odlana i nakarbowana, mogąca jednak łatwo byđ rozpoznana, po bardzo niedokładnem posrebrzaniu, przez które kolor mosiądzu przebia się, po rysach nie dosyć ostrych i iakoby rozlanych w herbie.

5to. W Mazowieckiem Dwuzłótki terażnieysze Polskie i złótki Pruskie odlane z cyny bez nakarbowania za okręgu, i bez żadnego posrebrzania, a zatem bardzo łatwo mogące byđ rozpoznane.

Wzywa się wszelkie Władze policyj-

ne i skarbowe do dawania baczności na takowe pieniądze, w celu ukarania przestępców i ochronienia publiczności od szkody.

Działo się w Warszawie d. 3 Maja 1820.
Dyrektor   Kontroler Jeneralny
Bienkowski.   *Karol Hoffmann.*

Z Petersburga d. 9 Kwietnia d. k.

Dnia 5 b. m. puściła tu Newa.

Podróżny Angielski Kawaler Porter, który tu niedawno przybył z Persyi, ofiarował N. Cesarzowi różne zabytki starożytności, iako to: 1) Cegłę z rozwalin Babilonu. 2) Kawatek kleju (bitume) używanego do budowy w tem mieście. 3) Trzcinę zwykle rosnącą między cegłą a tym klejem. 4) Kawatek marmuru z rozwalin Persepolu. 5) Kawatek marmuru z grobów dawnych Królów Perskich, nazywanego Nakszi-Rustam. 6) Greckiey roboty kamey, kupiony u żyda w Bagdadzie. Wszystkie te osobliwości rozkazał Cesarz Jmé złożyć w Muzeum Azyatykiem Cesarzowskiej akademii nauk.

Z Paryża d. 29 Kwietnia.

Xże Angouleme wyjechał zjazd d. 27 do południowych prowincyy Francyi i oczekiwany był d. 29 w Dijon. Towarzyszą mu Xże de Guiche i oba jego Adjutanei Champagny i Osmond. Z Dijon uda się Xże aż do Valence, a powróci przez Besanson. Nie prawdzi się, iakoby i Monsieur miał przedsięwziąć podróż. — Dziennik Paryża zbija mnostwo wieści, które o podróży Xcia Angouleme, który corocznie zwykł niektóre zwiedzać departamenta, w Paryżu rozpuszczono. Jedni twierdzą, iż na granicy Hiszpańskiej zgromadza się 30,000 woyska i Jenerał Rapp towarzyszy Xciu; drudzy, iż pomiędzy osadą w Lyonie zachodzą kłótnie; lecz

iak jedno tak drugie jest zmyślonem.

Król dał d. 28 Posłowi Perskiemu posłuchanie. — Przeszło 100 artystów i rzemieślników Paryzkich miało temuż Posłowi oświadczyć, iż chcą się udać do Teheran; lecz ich nie przyjął.

Prośba P. Lejoyand, albo raczej oskarżenie P. Decazes data d. 28 powód P. Constant w izbie Deputowanych do mówienia jeszcze o doniesieniu P. Madier o dyrygującym wydziale rojalistycznym. Mówił obszernie o potrzebie dochodzenia stronictwa, które nazwał niewidocznym Rządem Królewskim, obok widocznego. Do ostatniego należał P. Decazes, i dla tego był przez pierwszy prześladowanym i do oddalenia się zmuszonym. Twierdził, iż to stronictwo wcale innego, nie tego, co my uznajemy Króla. One to pobudziło P. Clausel de Coussergues do oskarżenia P. Decazes o moralne zabicie Xcia Berry, i skoro oddalony został, już go nie popiera; one to sniosło spokojnie i w milczeniu wyraz: „potwarcy”, które go St. Aulaire użył; one to rozszerza we Francyi wieść o nowych niebezpieczeństwach i zamachach, ażeby ieden nad 100, a dziesięciu na 1000 panować mogli. Z tego względu potrzebą jest zgłębić oskarżenie P. Decazes, ażeby ten Minister miał sposobność usprawiedliwienia się i tajne zamachy na jaw wyszły. — Ponim zabrał głos P. Manuel. Mówił z zwykłą swoją żywością, nie z takim iak P. Constant umiarkowaniem; wymienił wiele przykładów, w których ludzie, którzy za zdzierstwa od urzędów oddalonymi zostali, zaraz potem otrzymali pensyie z Królewskiej listy cywilney, co widocznie okazuje wpływ niewidzialnego rządu. Tu

miał być do porządku napomniany, ponieważ dotchnął prawa, jedynie do Króla należącego rozrządzenia listą cywilną. Lecz tłumaczył się, że rozumie tu tylko tych, którzy zaufania Królewskiego nadżywają. Zdziwilo wszystkich, iż P. Constante i Manuel za P. Decazes mówili. Żaden jednak z mowców nie mówił z takim umiarkowaniem jak Minister Pasquier, i zapewniał, iż Dom Burbonów nie miał nigdy wierniejszego i przywiązanego sługi nad byłego jego Kolegę P. Decazes.

Badania Louvela odbywała się jeszcze codziennie, i sądzą, iż sprawa jego oddaną zostanie pod rozstrzygnięcie Izby Parów d. 10 Maja.

Izba oskarżenia wydała wyrok, iż oskarżenie przeciw członkom związku do zbierania składek, dla uwiecznionych na mocy ustawy zawieszającej, wolność osobistą, niema miejsca, ale tylko przeciw Dziennikarzom, którzy obwieszczenie o nim w swych pismach ogłosili.

Dwaj urzędnicy pocztowi w Piemencie za przepuszczenie zakazanego tam dziennika Minerwy, zostali na więzienie do twierdzy Fenestrelles skazanemi.

Hr. Voloe, Par Francyi, członek akademii Francuzkiej i autor wielu pism, umarł tu w 65 roku życia.

Z Bordeaux donoszą, iż Amerykański Posel w Hiszpanii, P. Forsyth, przyjechał tam d. 21 b. m. z Madrytu.

Gdy Napoleon czynił przygotowania do wylądowania do Anglii, Aktor Brusset wysypał na teatrze z rękawa łupiny orzechowe mówiąc: *Allez mes petits bateaux passer dans la Manche.* (Idźcie me stateczki do przeycia kanału Manchy.)

Konsul Francuzki w Tangerze, P.

Sourdeau, o mało d. 19 Marca nie poegł od ręki Derwisza. Przechodził się z dwiema urzędnikami swojego narodu, gdy Derwisz na wzór szalonego ugodził go patką z tyłu, tak, iż omdlały upadł na ręce swoich towarzyszków. Krzyczano o pomoc i zbiegło się do 20 osób, ale nikt nie śmiał się na świętą osobę Derwisza porwać. Gdy jednak Konsul przyszedł do zmysłów, zaniósł skargę do Baszy, a ten kazawszy przyprowadzić do siebie Derwisza, zapytał go czy to prawda? Uderzyłem go, odpowiedział Derwisz, ponieważ jest chrześcijaninem i Bóg mi to nakazuje. Ciekawa jest, jaki Cesarz w tej mierze wyda wyrok.

Z Londynu d. 29 Kwietnia.

Po ukończeniu zagajającej posiedzenia parlamentu mowy Królewskiej d. 27 adres podziękowania w wyższej izbie wniósł Lord Granville, który Lord Howard poarł, i bez oporu uchwalony został. Lordowie Grosvenor, Landsdown i Holland nie sprzeciwiali się wcale adresowi, zastrzegając sobie tylko w czasie uczynienia niektórych uwag nad kilku punktami mowy Królewskiej. — w niższej izbie takimże sposobem przeszedł adres, przy czem P. Tierney winał izbie tak widocznego przywiązania do korony. P. Burdett nie chcąc tak pożądaney zgodności przerywać, zezwolił na adres, zastrzegając sobie tylko wczasie niektóre uwagi nad dwiema punktami mowy,

D. 28 zaszyły w izbie niższej następujące czynności i zapowiedzenia: P. Arbuthnot złożył izbie poczet wszystkich pod zarządaniem korony zostających, a bezpośrednio kontroli parlamentowej nie podlegających funduszków. — P. Lampton zapowiedział na 6 Czerwca wniosek wzglę-

dem reformy parlamentu. — Lord Hamilton doniósł, że d. 24 Maja wniesie o reprezentacją z Szkocyi. — Lord Russel wniesie d. 2 Maja o przeniesienie reprezentacyi z Grampount na Leeds. — D. 11 Maja wniesiona zostanie rzecz o żądaniach Katolików Irlandzkich. — Lord Hamilton zwrócił uwagę izby na istniejącą w zaburzonych powiatach Szkoekich nędzę, i wyraził życzenie, aby Rząd ułatwiał i wspomagał przenoszenie się ludzi do osad. Na co z strony Ministrowskiej odpowiedziano, że 50,000 Ps. wyznaczono dla wychodniów do przyładka Dobrey nadziei; lecz ta summa nie była wystarczającą dla 5000 osób, które się zgłosiły, i niema dotąd wiadomości czyli do Ery przybyły. Do północney Ameryki niema przyczyny zachęcać do przenoszenia się, ponieważ tam taka, jak w Anglii nędza panuje — Podczas zagajenia parlamentu naidowało się nadzwyczaj wiele kobiet na galeriach. — Na zapytanie PP. Tierney i Brougham oznaczył wczoray Kanclerz skarbowy dzień 4 Maja na wniesienie do parlamentu o uchwalenie listy cywilney.

Pomiędzy przybyłemi tu znakomitemi cudzoziemcami znajduie się przybyły z Paryża Xże Szleswicko - Holsztyński.

Jak teraz wiedzieć można z ogłoszoney sprawy skazaonych na śmierć Thistlewood i jego współników, nieiaki Hiden, który sam do tego spisku należał, ale dręczony zgryzotą sumienia, szukał dnem pierwszy przed wybuchnieniem spisku d. 22 Lutego pilocie Lorda Harrowby i odkrył mu cały zamach. Granaty, które spiskowi przygotowali, i do domu Lorda Harrowby rzucać mieli, były w sposobie piekielney maszyny zrobione i wielkie zrzadzić miały spustoszenia. Adress do ludu, który

Thistlewood na pergaminie napisał i po dopełnieniu piekielnego zamachu wydany bydź miał, jest następujący osnowy: — "Wasi tyrani już są zniszczonemi. Wzywają się do stawienia przyjaciela wolności. Tymczasowy rząd odbywa już swoje posiedzenia. D. 23 Lutego 1820.

(Pod.) James Ings, sekretarz.,

Podczas pierwszego sluchania cisnacy się człowiek podał Thistlewood pięć pomarańcz, które on do kieszeni schował. Dostrzeżono to i Thistlewood musiał pomarańcze oddać; obawiano się bowiem, aby nie były zatrute w celu odjęcia mu przed wyrokiem życia. Lecz to się nie okazało.

Bawiący tu Hiszpanie chcą kosztowne pałasze dla Qułrogi i Riego w Birmingham kazać zrobić.

Ribboamenowie w hrabstwie Roscomen zaczenają na nowo rzecz swoją; zabili wieśniaka, który im nie chciał domu swego otworzyć. — Reformatorowie w Ayrshire w Szkocyi pogrążonemi są w naywiększey trwodze, ponieważ ich sekretarz i kassier w New Milns sam oddał się sędziemu pokoju i zawieszony został do Ayrshire. Od czasu iak rozeszła się o tem wiadomość, członki wydziału nie sypiają powiększey części w swych łózkach. Rozchodzi się pogłoska, że oprócz New Milns i Kilmarnock wydał z wielu inaych miejsc wchodzące do związku osoby.

Gazeta Liwerpoolska donosi, że reformatorowie w Hundfields, którzy podczas nocy swoje poruszenia odbywali, w tey właśnie chwili, kiedy okropny swój zamach uskutecznić mieli, zniknęli na pociechę spokojnych mieszkańców, którzy lękali się, iż do nazajutrz będą mieli poderznięte gardła.

DODATEK

DO N^{ro} 40.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 17 MAIA 1820 ROKU WE SRODĘ

— Z Krakowa. —

Towarzystwo Nauk z Uniwersytetem Krakowskim połączone, zachowując w najwyższej pamięci słodkie imię dobroczyonego *in tui stum* *F. Gietty*, który w drugi dzień Zielonych Świątek Akademią z miasta *Wazimiera* przeniósł, i w samej Stolicy *Arlestwa* wspinałym przybytkim *Muzy Polskie* opatrzył; odbędzie w celu uwielbienia tak drogiej sercom Redaków uroczystości, na dniu 22 *Maia* r. b. w *Amfiteatrze Szkoły Nowodworskich* o godzinie 11 rano publiczne posiedzenie, w niżej opisanym sposobie:

Seb styan G r t e r z *M.* odczyta rozprawę: *O postępie Nauk lekarskich i wpływie teoryi na praktykę leczenia.*

X. Mateusz Kozłowski wystawiwszy iak wdzięczność całego Narodu *Założycielom Akademii Krakowskiej* nieprzetrwałą zapewnia sławę; zamknie to posiedzenie pochwałą zasług *ś. p. Dominika Jana Kantego Markiewicza* byłego *Professora i Dziekana Wydziału Teologicznego* w *Uniwersytecie Jagiellońskim*.

W Krakowie dnia 15 *Maia* 1820.

Czajkowski, Sekr. Tow. Nauk.

W dniach tych *Znawcy i Amatorowie* sztuk pięknych uradowani zostali dowodami nowemi zadziwiającego postępu w przedsięwziętym zawodzie młodego *Artysty Krakowiana P. Woyciecha Statlera*, od lat dwóch przy wsparciu *Uniwersytetu* tutejszego i koszcie *Oyca* w *Rzymie* sztuce malarskiej poświęcającego się.

Przysłał on był już w roku zeszłym wypracowany w *Rzymie* przez siebie *Rysunek wielki*, wzięty z brązu *Michała Angelo*, wystawiający w wielkości naturalnej *Adama*, w momencie kiedy ożywionym został. *Rysunek* ten ogromny, z nieporównaną pracą i doskonałością zrobiony, przez wdzięczność za powzięte pierwsze prawidła sztuki pod przewodnictwem *P. Brodowskiego*, *professora* w *Uniwersytecie* tutejszym, ofiarował on założony nowo przy tymczasole *Malarstwa, Rysunków i Rzeźbiarstwa*. — Równie teraz na ręce szanownego *Oyca* swego przysłał dwa *Rysunki*, w których zachowanie reguł sztuki co do światła, cieniowania, gruppowania, i doskonałości, lekkości i piękności samego *Rysunku* nic do żądania nie zostawia: Jeden wystawiający *P. Jezusa*

przy słupie stojącego w naturalnej wielkości, wzięty jest z Obrazu Klasycznego Malarza Corregio, a drugi podług Rafaela d'Urbino, wystawia zdjęcie P. Jezusa z Krzyża stoczone kilkunastą osobami, z najwiernejszym oddaniem wszelkich affektów, które na twarzach oryginału widzieć się dają. — Talent zadziwiający młodzieńca tego, zaledwo lat 19 liczącego przy tak rzadkiej wytrwałości w pilności, ziedał mu już przychylnosc i szacunek pierwszych Mistrzów sztuki w Rzymie, jakimi są Canova, Tornvaldsen, Camucini, a Kraiowi naszemu najpiękniejsze rokuie na dziele.

Owocem równie przy tej okazji wspomnienia godnem teyże szkoły jest Uczeń P. Brodowskiego P. Teodor Olszewski. Kopie robione świezo przez niego sztuk wielkich z Zbioru W. Adama Siemonskiego, Jowisza i Junony, tudzież Madonny zalecające się przez rysunek dobry i czysty koloryt, piękny jego dowodzą talent, i okazują, że Instytut ten rozkrzewiający miłość w młodzieży do sztuk pięknych i ułatwiający iey ćwiczenie się w nich na dzielną Rządu opiekę zasługuje.

Od brzegów Menu d. 4 Maia.

Z Manheimu donoszą pod dniem 28 Kwietnia, że nakoniec wydany został wyrok na Sanda, zabójcę P. Kotzebue. Nadworny sąd W. Xięcia Badeńskiego, skazał go na śmierć i Rząd ten wyrok zatwierdził. Lecz kiedy będzie i jaką śmiercią stracony, jeszcze nie wiadomo.

W zamku Szweryńskim znaleziono

przed kilku dniami w zbudowanym przez Wallensteina wezasie żołnierskiej wojny pawilonie, dwie wielkie skrzywie starożytnych rzeczy.

Była małżonka W. Xięcia Konstantego, bawiąca ciągle w Szwajcaryi, jest siostrą Xięcia Leopolda Sasko-Koburgskiego, wdowca po Xiężnie Karolinie, córce terażniejszego Króla Angielskiego.

Ważne prace kommissyi do urządzenia żeglugi na Elbie zbliżają się do końca, ponieważ uprzątnione zostały wszystkie dotychczasowe zawady.

Dnia 15 i 16 Maia 1830

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	18 —	16 —	14 —	12 —
— Zyta	10 —	9 —	8 —	7 —
— Jęczmienia	7 —	6 15	5 —	4 15
— Owsa	5 20	5 10	5 —	4 24
— Jagiel	19 —	17 —	16 —	14 —
— Grochu	8 —	7 —	6 —	5 —
— Rzypaku	— —	— —	— —	— —

W Gdańsku d. 2 Maia.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszeniczy od Złp. 660 do 9 10.
Zyta — — 430 — 460.
Jęczmienia — — 280 — 320.
Owsa — — 260 — 320.
Grochu — — 520 — 540.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 15 Maia.

Czer. Zł. Holl: monetą Courant	Złp 10 gr. 9
— detto Cesarski	10 — 6
Fryd. Pruskie	33 — 15
Luidor	37 — —
20to frankowy	32 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100 — .	233 — —
Złoty rwnski Szeinami — . . .	1 — 24

D O N I E S I E N I A

Trybunał I. Instancyi Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, podaje do publicznej wiadomości, iż stósownia do Reskryptu Senatu Rządzącego z dnia trzydziestego sierpnia roku z do Numeru 2427 i następnych w tey mierze wydanych Rozporządzeń w myśl prawa, na Zgromadzeniu Re

prezentantów w dniu 15 Grudnia 1818 r. względem Domów spustoszonych zapadłego po bezkarnościem wzywaniu właścicieli do przedsięwzięcia Reparacji, następujące Domy przez publiczną Licytacją, w Trybunale swym odbyć się mającą, sprzedane zostaną, a to w dniu 7 Czerwca r. b. Kamienice P. Jana Ruchtera pod L. 333 i 334 przy Ulicy Szewskiej, z których pierwsza oszacowana jest w Summie 17,953 złp. gr. 15, zaś druga za summę 3634 złp. gr. 15. Dom pod L. 133 w Długiej Ulicy na Kleparzu, tudzież pod L. 131 łączny, do tegoż należący, do Sukcessorów Pankiewiczów, oszacowany za Summę 1243 złp., w dniu zaś ósmym Czerwca r. b. Dom pod L. 616 w przyznicy zwanej od Mikołajskiej Ulicy, należący do Bohackich ćwiczoń i Jerzego Cenglera, oszacowany za Summę 3552 złp. gr. 9. Dom pod L. 619 przy Ulicy Różanej, Jerzego Wiatrowicza, oszacowany za Summę 2430 złp. gr. 10, w dniu 12 Czerwca r. b. Dom pod L. 620 przy Ulicy Różanej Grzegorza i Katarzyny Zielińskich, oszacowany za summę 1033 złp. gr. 10, nakoniec w dniu 14 Czerwca r. b. Dom pod L. 277/3 przy Ulicy Golembiej Sukcessorów Dominika i Ruzalii Krotiewiczów, oszacowany za summę 1494 złp. gr. 24. — Warunki sprzedarzy są następujące:

1. Chęć licytowania mający winni są tytułem vadii przed rozpoczęciem licytacji dziesiątą część szacunku złożyć.
2. Nabywca ma połowę szacunku w dni dziesięć złożyć do Składu Sądowego, a druga połowa zostanie przy nieruchomości do lat 3ch z obowiązkiem płacania prowizji 5 od 100 wolno jednak Nabywcy cały Szacunek, całą Summę z Licytacji wypadać w powyższym terminie złożyć.
3. Nabywca obowiązany jest stosownie do Uchwały Sejmowej d. 15 Grudnia 1818 kupioną przez siebie nieruchomość — przeciągu roku jednego wyreparować.
4. Niedopełniający powyższych warunków utracą vadium i nowa Licytacja na jego koszt przedsięwzięta zostanie.

Opisy powyższych Nieruchomości wraz z ich oszacowaniem znajdują się w Kancellaryi Pisarza Trybunału. — W Krakowie dnia 27 Kwietnia 1820 r.

(podp.) *Bernard Dwerński*. Starzyński Sekretarz. Za Zgodność z Oryginałem świadczą
(podp.) *Starzyński Sekr.* (m.p.)

W dniu dwudziestym drugim Maja r. b. 1820 w Krakowie na Kazimierzu w Bzizie w M.óyta Gminy 6 Miasta Krakowa o godzinie 3 popołudniu odbędzie się sprzedarz Ruchomości w drodze Ekzekucyi Sadowey jako to: Bindów z perłami, Perły, medalów złotych, Kulczyków, tańcucha złotego, pierścieniów &c. rzeczony efekta w Biórze podpisanego Kómornika będą w myśl Artt. 621 Kodexu post. Sąd: od doia dzisiejszego co Sroda i Święto na widok wystawionemi, chcący licytować raczą się w miejscu i terminie do licytacji wskazanym zgotowemi zgłosić pieniędzmi. — W Krakowie, dnia 10 Maja 1820 r.

Henr. Salamoński Kom: Sąd:

Mich. Wolski za pozwoleniem Rządu otwierając od 8 Maja r. b. w Krakowie w Domu pod N. 308 na dole w ulicy Wiślny Traktiernią pod znakiem trzech Koron, poleca się Prześwietney Publiczności, iż w Traktierni jego mieć zawsze można wedle życzenia obiady i wieszerze czy za miesięcznem z góry zapłaceniem czyli abonowaniem, czy też wedle wyboru na potrawy po mierney cenie. Zapewnia oraz, iż naysilobiejszem jego staraniem będzie tak potrawami naylepiej sporządzonemi, jako też prędką usługą zastugiwać zawsze na zadowolenie zaszczycających go Szanownych Gosci.

Nro 6674.

Działo 'się w Płocku',
dnia 15 Mca Kwietnia 1820.

Trybunał Cywilny Pierwszey Instancyi Województwa Płockiego.
W Wydziale II.

W celu dalszego zarządzenia i obmyślenia stosownych środków postępowania w wielu ważnych przedmiotach massy spadkowo - likwidacyney Ignacego Hrab-

Działyńskiego Jenerała, tudzież stósownie do ogólnego postanowienia w tey mas- sie względem corocznego zwoływania iey wierzycieli, i zdawania przez Kuratora relacyi z przedsięwziętych czynności, wzywa tak successorów benefycyalnych, iako też wszystkich wierzycieli masy rzeczoney:

„aby się w terminie dnia 27 Czerwca r. b. przed Assesorem Trybunału Janem Waleńskim, jako do masy Hrabi Działyńskiego wyznaczonym Deur- nentem, w miejscu posiedzeń tegoż Trybunału, o godzinie 3 po południu, oraz w następnych dniach nieomylnie zgromadzili i byli obecni, gdy Tur- ski Patron i Kurator teyże masy relacyą z załatwionych w upłynionym roku działań i osądzonych spraw tak masy czynney, iako też i bierney zdawać będzie. „

Dla wystawienia zaś Wierzycielom, iż zebranie się ich w wyznaczonym terminie nie jest nieodzownie potrzebnem, oznajmia im Trybunał, że na terażniejszym ich posiedzeniu następujące większej wagi przedmioty roztrząsane byćż mają:

1. Sposób dalszego i pewniejszego zarządzenia dobrami Kórnickimi i Bań- skiemi w W. Xięstwie Poznańskim sytuowanych, i w znaczney części do masy spadkowo-likwidacyney należących;

2. Środki dążące do windykacyi reszty summy szacunkowey za dobra Kona- rzewo z przyległościami pod Poznaniem leżące, a przez Annę z Radomickich pierw- szych związków Augustyna Działyńskiego Wojewodę Kaliskiego, ostatecznie zaś Władysława Gurowskiego Marszałka Litewskiego małżonkę, niegdy Xaweremu Hrabi Działyńskiemu Senatorowi Woiewódzie od rzednych;

3. Dochodzenie pretensyi pochodzących z dóbr Januszewa i Głuszyny, lub inny sposób ich zaspokojenia;

4. Urządzenie skutecznego sposobu windykowania pretensyi masy do dóbr Ryszczawskich, i Szunickich w Guberniach Kiowskiej i Woiyńskiej położonych, a przez Szczerzę z Woroniczów Działyńską pozostałą wdowę Kredaryusza i Zy- gmuota Hrabie Działyńskiego posiadanych;

5. Postanowienie należnych środków mających ułatwić windykacyą pretensyi teyże masy, do klucza Kozłowskiego w Galicyi sytuowanego teraz przez Stanis- ława Hrabie Zamoyskiego Ordynata nabytego;

6. Jakie ma być dalsze zarządzenie dóbr Babie z przyległościami w Woie- wództwie Mazowieckim leżących od Sgo Jana 1821 roku?

7. Deklarowanie się Wierzycieli względem pretensyi do masy Konkursowey Bankiera Morino, w Trybunale Cywilnym Mazowieckim zlikwidowaney, i osta- teczne zarządzenie domami w Warszawie położonemi przez małżonków Działyń- skich nabytemi;

8. Obmyślenie środków i woli dostateczniejszego zabezpieczenia pretensyi masy Działyńskiego do masy Kredalney Konstantego Jankowskiego w Trybunale Cywilnym Woiewództwa Sandomierskiego pertraktujący się formowanych;

9. Ułatwienie exekucyi summy z masy Konkursowey Starosty Mysłowskiego w Sądzie Ziemiańskim Obwodu Wschowskiego toczącey się procesach.

10. Wreszcie rozporządzenie znacznemi gotowemi funduszami masy Działyń- skiego w Kasie depozytowey znajdującemi się, i jeżce do srogągnięcia z pewno- ścią spod iowaniami, w skutek obciążenia Trybunału w pismach publicznych pod d. 12 Stycznia r. b. ogłoszonego.

Z powyższych więc powodów, Trybunał dla dalszego kierowania masą Hra- bi Działyńskiego, uchwały Wierzycieli, stósownie do postanowienia J. O. Xęca o- namiestnika Królewskiego z d. 22 Stycznia r. z. oczekiwać być ie w końcu o- świadcza Trybunał, że niestawiający Wierzyciele w myśl Art. X. Dekretu Królew- skiego z d. 15 Lirca 1809 r. uważani zostaną za przystępujących do zdania wię- kzości Wierzycieli przed Delegowanym zgłaszających się, a w razie jakowego niepomysłnego dla nich wypadku, sami sobie wynikię niedogodności przypisać bę- dą musieli.

Prezydujący M. Bizńkowski.